

mal, ikke som regelmæssig — sagt, at Tilstanden ikke var hyggelig, og vi vide jo Alle, at vi Danske sætte megen Pris paa Syggelighed. Altsaa i og for sig sætter jeg ikke Pris paa det Uhyggelige, det er klart. Naar jeg altsaa efter at have forudskiftet dette sagde, at Tilstanden var sund, var det, idet jeg stode paa, at alle de Forudsætninger, som laa i den foregaaende Udvikling, vare nærværende for det ærede Thing, og jeg knyttede dertil, som man vil finde i Tidenden, en bestemt nærmere Forklaring af, hvad der formentlig kunde og burde og skulde fremkomme gennem denne midlertidige Tilstand, hvilken jeg i denne Sammenhæng betegne som sund. Naar man en Gang imellem søger at vække Opmærksomhed, tror jeg, man er berettiget til at bruge et saadant kort og skarpt Udtryk, uden at man derfor maa tage paa Ordet paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde. Naar jeg gjør Indsigelse mod det ærede Medlems Ytringer, er det ikke, fordi jeg tror, at det ærede Medlem ikke opfattede den Sammenhæng, hvori jeg brugte Udtrykket, men fordi han deraf uddrog en Slutning, som det forekomme mig høist paa-faldende at ville udlede deraf. Han vilde nemlig udlede Noget deraf med Hensyn til Embedsmændenes Stilling lige over for Befolkningen. Han opfattede det som en Parole, som var givet Embedsmændene med Hensyn til deres Forhold lige over for Befolkningen. Han mente, at det var Noget, som stode ud, at det var den Betragtning, som skulde saaledes gaa igennem den hele Styrelse, og det var derpaa, han byggede det Resultat, at han ikke vilde behandle Lovforslaget. Det er denne Anvendelse af et sammentrængt Udtryk, som jeg maatte gjøre en bestemt Indsigelse imod. Enhver, som erindrer, i hvilken Sammenhæng jeg saaledes i Korthed betegnede Tilstanden, vil vide, at der var Tale om den hele Lovgivningsvirksomhed; der var Tale om, at, hvis det Udbytte maatte kunne trænge igennem til almindelig Erkjendelse, at flere store omfattende Lovgivningsarbejder, som Regjeringen havde erklæret sig ude af Stand til at medvirke til i den Form, hvorunder de fordredes, ikke kunde stormes frem paa den Maade, hvorpaa Flertallet havde forstøjet det tidligere. Derfor denne Anskuelse maatte kunne trænge igennem ud af den nærværende Tilstand, saa maatte denne Tilstand siges at være sund. Vil det ærede Medlem hellere have et andet Udtryk, saa kan jeg ogsaa give ham det, saa vil jeg sige, at Tilstanden maatte betragtes som en gavnlig Medicin, Tanken bliver den samme, og jeg kan ikke tro Andet, end at den maatte kunne forstaaes. Naar i Øvrigt det ærede Medlem talte om Oprigtighed, saa falder det mig ikke ind at veie forskjellige ærede Medlemmers Oprigtighed, men jeg vil kun sige, at der er fremkommet nogle Udtalelser, hvis Oprigtighed jeg tilfulde anerkjender, og som jeg tror, det er nyttigt vi have hørt under denne Forhandling, selv om de ikke vedkom

Dagsordenen, thi det skal jeg indrømme, at de ikke gjorde. Det er de Udtalelser, vi have hørt fra de ærede Medlemmer for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) og Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Der er imidlertid efter Alt, hvad jeg tidligere har sagt, kun en enkelt Ytring af den første ærede Folketingsmand, som jeg tror at burde dvæle ved. Det ærede Medlem mente nemlig, at dette Lovforslag var fremkommet saa sent, at der ikke var Tid til at behandle det. Det var mig en overraskende Paastand. Naar Forslaget først er fremkommet paa den Tid, det fremkom, saa er Grunden væsentlig den, at jeg, som kjendte, hvor vanskeligt det vilde være at overbevise mange ærede Medlemmer, deriblandt ogsaa de to ærede Medlemmer, til hvilke jeg her sigter, om Nødvendigheden, om Retferdigheden af en saadan Lønningsforhøielse, vilde gjøre, hvad der stod i min Magt — Mere kan man jo ikke gjøre — for at give en virkelig Oplysning om de økonomiske Forholds Gang, siden Lønningslovene i 1870—1871 vedtoges, og da vil det ærede Medlem let se, at det var naturligt, at man maatte ønske at samle det for de forskjellige Aar, og navnlig altsaa, at det Materiale, som skulde indsamles og bearbejdes, maatte kunne bringes til at omfatte hele Aaret 1873, saa meget mere som dette Aar jo spiller en saa betydelig og saa væsentlig Rolle til Belysning og Karakteristik af denne hele økonomiske Situation. Naar jeg har sagt dette, vil det ikke kunne forundre det ærede Medlem, at der maatte gaa nogle Uger ind i Aaret, inden det Materiale, som vedkom samtlige disse Forhold, og som er bearbejdet i Bilaget til Lovforslaget, kunde være bragt tilveie og lagt tilrette som det burde, og jeg tilføjer, at det er ikke et Dieblis faldet mig ind, at der ikke skulde være Tid til Behandling af en Sag, der er saa lidt omfangsrig som den nærværende. Det er ikke engang faldet mig ind, uagtet jeg har en meget forskjellig Opfattelse fra det ærede Medlems af det Punkt, hvori vi befinde os i Samlingen. Hvis jeg ikke opfattede det ærede Medlem urigtig, saa mente han, at vi vare nu omtrent midt i Samlingen. Det havde jeg ikke troet; jeg havde ikke troet, at der var saa lang Tid tilbage af Samlingen. Jeg vil sige ligefrem, at jeg ikke troede, der kunde være nogen Vanskelighed ved, naar man i Øvrigt var villig dertil, at saae denne Sag tilendebragt inden den 1ste April.

Bale: Da det er min Overbevisning, at vi ved den Afstemning, vi skulle gaa til, berøre et af de vigtigste Spørgsmaal i vor Samfundsstilling, i vor konstitutionelle Udvikling, vil jeg tillade mig nogle Ord overfor de Ytringer, som ifjoraaers ere faldne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger). Han udtalte, at han flere Gange havde overveiet Embedsstandens Stilling og Vilkaar i det Hele taget her